

[Helge Adam Møller]

har overværet en eller anden kriminel handling og nu skal vidne i retten, om man aldrig snakker med almindelige mennesker, nemlig dem, der pludselig har overværet især grov vold eller narkokriminalitet og bliver slæbt op i retten – og en uge eller 14 dage forinden får voldsmanden eller den kriminelle, der har begået narkokriminalitet, tilsendt navn og adresse på vidnet – og om man aldrig har læst debatsider i aviserne og ikke har set, hvilket utroligt problem det har skabt i politiets opklaringsarbejde, fordi masser af almindelige mennesker simpelt hen ikke tør vidne af angst for repressalierne. Jeg nævner dette, fordi jeg synes, at de bemærkninger, man har skrevet, ikke kan stå alene.

Lad mig tage et eksempel:

Den 1. december 1986 fik samtlige folketingsmedlemmer her på Christiansborg tilsendt en skrivelse fra en mor i Odense. Hendes datter og dennes ven havde fået et godt arbejde i Århus, og de havde fået en lille lejlighed. Så sker der det, at datterens ven en aften kl. 23 bliver overfaldet uden grund, udsat for vold af to unge mænd. Datteren kommer ham til hjælp. Der bliver skudt mod dem begge to med en 9 mm pistol, en pistol, der er absolut dødbringende. To kugler går ind i dørkarmen tæt ved dem. Der sker politianmeldelse for drabsforsøg. Politiet råder de to unge til hurtigst muligt at skifte adresse, idet politiet ikke kan svare for, hvad der vil ske, hvis de bliver boende. De skifter adresse næsten øjeblikkelig, og så får politiet anholdt to Bullshit-rockere, som har begået overfaldet og skudt mod disse to unge. Og hvad er så det første, der sker, inden sagen kommer for retten? Disse to Bullshit-rockere får tilsendt den nye adresse på de to unge mennesker.

Jeg tror ikke, man skal være særlig meget ekspert for at forstå, hvilke tanker og hvilke følelser der rører sig dels i de to unge, dels i deres mor, og det var det, hun gav udtryk for i det brev, hvori hun sagde: vi må selvfølgelig ændre den lov. Og dermed mener jeg altså at jeg har tilbagevist det, der står i bemærkningerne.

Lad mig til slut sige, at hvad angår den anden del af lovforslaget, som justitsministeren havde nogle betænkeligheder ved, nemlig det nye stk. 2 i § 835, deler vi helt disse betænkeligheder, og vi finder, at stk. 2. bør udgå. Vi kan ikke medvirke til denne ændring.

Endelig vil jeg tilkendegive som en principiel holdning, at Det Konservative Folkeparti fortsat har den klare holdning, at der i specielle tilfælde skal være mulighed for at holde et vidnes navn og adresse hemmelige for den tiltalte.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Hr. Helge Adam Møller spurgte, hvad vi mener med udtrykket »overdreven« i bemærkningerne, og det vil jeg gerne svare på. Vi mener, at i langt de fleste tilfælde vil den tiltalte få præcis den samme viden om vidnerens identitet gennem sin forsvarer, som den tiltalte vil få efter de nugældende bestemmelser i form af den liste, der bliver tilsendt, og derfor vil den faktiske forskel være meget ringe.

Når vi bruger ordet »overdreven«, skyldes det altså, at vi ikke mener, det gør nogen forskel i langt de fleste sager, og frem for alt mener vi med udtrykket »overdreven« i den forbindelse, at man jo har gjort denne lille bestemmelse, der er smuttet med ved et fejlskud i lovforslaget fra i sommer, til et angrebepunkt mod hele forbudet mod anonyme vidner. Det er ikke bare mod denne lille fejl, at kritikken er blevet rettet, og det synes jeg i særdeleshed understreger, hvor overdreven kritikken har været.

Niels Anker Kofoed (V):

Da mit partis ordfører, hr. Bjørn Elmquist, ikke kan være til stede, har jeg lovet at påtage mig opgaven i forbindelse med dette forslag om at ophæve bestemmelserne om, at tiltalte skal have tilsendt en genpart af bevisfortegnelsen. Det opfatter vi som et forsøg på at reparere på den ændring af retsplejeloven på dette område, som SF og VS var med til at tvinge igennem i sidste folketingssamling, for øvrigt imod mit partis opfattelse og advarsler.

Den kritik og de uheldige situationer, som siden da er forekommet, finder vi på ingen måde overraskende. Jeg mener, vi forudså det og advarede om, at det ville ske. Men vi finder kritikken berettiget, og – i modsætning til bemærkningerne til lovforslaget – at den ikke er overdreven.

Derfor vil jeg sige til lykke til forslagstillerne, fordi de har erkendt fejlen, selv om vi